

S T A T V S M E D I O L A N E N S I S.

*Olim latif.
sime patuit.*

Vcatus Mediolanensis olim latissime patuit. Nam Ioan. Galatius primus dux à Wenceslao Imperatore dictus, accepit nominatum has urbes, regiones, pagosque; Brixiam, Bergomum, Comum, Novaram, Vercellas, Alexandriam, Dertonam, Bobium, Placentiam, Rhegium, Parmam, Cremonam, Laudam, oppidaque coniuncta, Tridentum, Cremam, Soncinum, Burmum, Burum Sancti Donini, Pontem Tremulum, Mafsam novam, Fælicianum, cum oppido arceque Arassi ac omni ejus jure in Astensi dicecesi; itemque Ceravallim, præterea Comitatus & jurisdictiones ad sacrum Imperium spectantes; aquas, stagna, torrentes, lacus, fluvios in iisdem dicecesibus; insuper Veronam, Vicentiam, Feltrium, Bellunum, Bassanum, cum territoriis; Sarzanam, Laventinum, Carrariam, D. Stephani castrum, & arcis, oppida, pagosque dicceseos Lunanæ omnes. Post annum etiam ccccxcvii Comes Ticini Angleriæque ac omnium oppidorum Verbani lacus ab eodem Imperatore appellatus est. Idem ut Marciariam & Cesacicum atque D. Michaëlis oppidum, Campanellumque Mantuano ademit, anno cccxcix Pisæ à Gerardo Apiniano comparavit. Sed sub filio illius Ioanne Maria magna commutatio facta. nam omnes fere civitates à diversis tyrannis invasæ, aut ad veteres dominos, aut denique in libertatem redierunt. Pisæ Florentinis venditæ, Verona Vicentiaque sese Venetis dediderunt. Philippus deinde Maria ditionem paternam in Lombardia recuperavit, præter Bergomum & Brixiam. Sub Ludovico Cremona & Abduæ Glareæ ex foedere contra Gallos isto Venetis cessit. Ducatus Mediolanensis hodieque majorem melioremque Lombardiæ partem occupat, tam citra quam ultra Padum; fines habet à Septentrione quidem ad Verbanum lacum, (hodie Lago magiore) Helvetios, qui Belinzonom tenent ad vicinum flumen, & alia oppida juxta initium Verbani lacus sita, cum toto Lugani lacu; ad principium vero Larii lacus, (hodie Lago di Como) Rhætos. Ab occidente confinia attingit Vallesia ultra flumen Athisonem, & confinia Ducatus Augustæ & Comitatus Vercellarum juxta flumen Sicciā, necnon & Montisferrati fines. Ab oriente Bergomensem agrum juxta Abduam flumen, ab oppido Lecco usque ad Trozzum; Brixensemque ab op-

*Termeni
hodierni.*

Italia.

pido Covo vulgo nuncipato usque Calvatum, mediante Ollio fluvio, (manente sub Venetorum ditione Cremæ territorio veluti insula conclusa intra Mediolanensem statum) ac etiam Mantuanum agrum & Sablonetæ: à meridie denique Parmensem Ducatum, Pado intercurrente, videlicet à Casale majori Arenam usque, & ab Arena Bobium: addo & partes Genuenses aliosque imperiales feudatarios. Ambitu suo trecenta millaria complecti dicitur. Hodie, ut prodidit Guarinus, tantum decem civitates complectitur, Mediolanum, Ticinum, Cremonam, Laudam, Dertonam, Alexandriam, Comum, Novaram, Bobium & Vigevanum.

Regio omnis multis fluminibus secatur, va-
Regionis
indoles.
riosque habet lacus; solum tritici fœcundissimum, itemque optimi vini & omnis generis fructuum feracissimum. Circa metropolim autem tanta oryzæ copia crescit, ut pene fidem supererit, & quæ merito ubique maximi fit, & in hoc farris genere passim nomen meruit. Cremonensis ager, & frumenti fertilis & vini & fructuum, lino autem in primis abundat & melle. Laudensis denique, secalis, milii, vini, lini & fructuum variorum ferax; & paucis adeo locuples, ut ingens numerus armentorum ibi alatur.

Reditus annui hujus Ducatus amplissimi
Reditus.
sunt: nam superiori quoque seculo, ut Comitatus refert, Duces quotannis ad septingenta millia ducatorum percepérunt: nunc autem Rex Hispaniarum octingenta percipere dicitur, præter exactiones multas, quæ extra ordinem miseræ plebi imponuntur: tantaque est regiorum ministrorum crudelitas & avaritia, ut proverbio in Italia locum dederit, In Sicilia quidem ministros Regis arrodere, in Neapolitano autem regno comedere, in Mediolanensi vero Ducatu penitus devorare.

Fortissimus eques Guarinus ita annuos hujus Ducatus redditus expressit: Hodieni (inquit) hujus Status redditus annui, in diversis rebus consistunt. Primo est Mensuaria, (ita dicta quia in singulos menses solvit pro rata portione) nimis trecenta millia cororiatorum annua, quæ solvuntur ab omnibus locis Status, tam eis quæ in feudum concessa sunt, quam quæ immediate Ducis subsunt. Secundo Datia, quæ mercibus imposita sunt ad rationem antiqui valoris earundem, octoni coronati in singulos centenos; & redimuntur annuatim pro cxi mill. coronat. Tertio vectigal salarium: non enim licet salem exoticum invehere nisi iis qui licentiam à Camera pretio comparaverint, quam plerumque redimunt ducentis triginta mill. coronat. Sunt præterea Datia vini, farinæ, carniū, sed alii jam diu oppignorata. De incertis non est opus di-

R

cere;